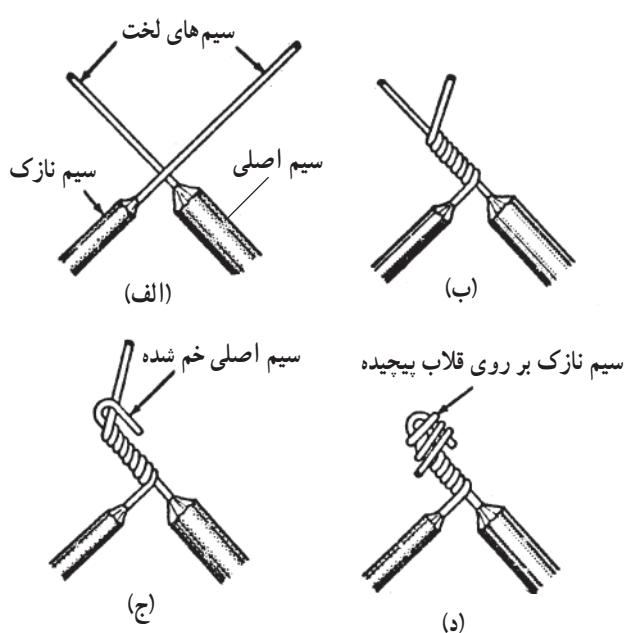
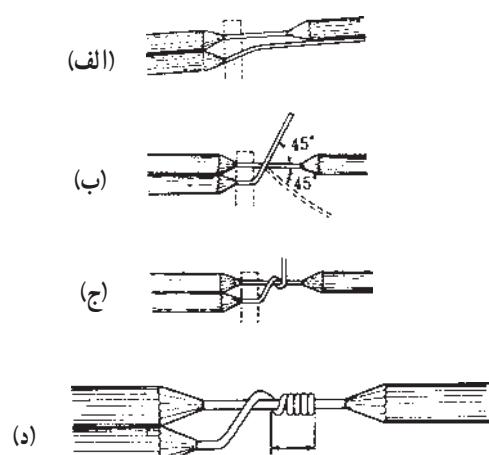

شکل ۱-۱۶- مراحل انجام اتصالی سر به سر

شکل ۱-۱۷- مراحل انجام اتصال سیم نازک به ضخیم

شکل ۱-۱۸- مراحل اتصال انشعب میانی

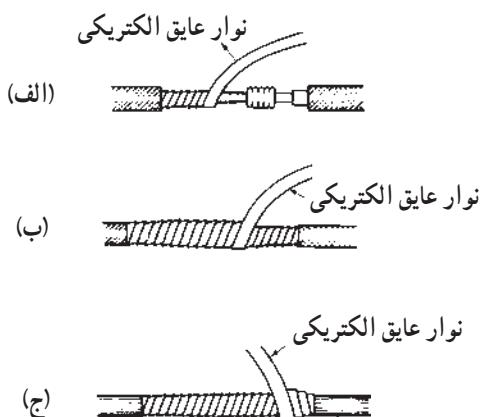
- اتصال سر به سر سیم‌ها: سیم‌هایی که در ساختمان‌ها به کار می‌روند معمولاً در لوله‌ای طویل قرارداده می‌شوند و هرگاه یک رشته‌ی فرعی یا انشعبای لازم باشد، جعبه تقسیم در سر راه لوله‌ها قرار می‌دهند. در داخل جعبه تقسیم برای ارتباط سیم‌ها و یا مدارهای انشعبای از اتصال سر به سر استفاده می‌شود که در شکل ۱-۱۶ نشان داده شده است. برای این نوع اتصال، پس از روکش‌برداری، سیم‌های لخت را به صورت ضربدری روی هم قرار داده (شکل ۱-۱۶-الف) و هر دو سیم را به دور هم می‌پیچانند و یا می‌تابانند (شکل ۱-۱۶-ب).

- اتصال سیم نازک به ضخیم: این نوع اتصال برای انشعب گرفتن یک سیم فرعی از یک سیم اصلی به کار می‌رود. مثلاً برای اتصال یک چراغ روشنایی به مدار اصلی از این نوع اتصال استفاده می‌شود به‌طوری که قطر سیم فرعی از سیم اصلی کم‌تر باشد. این اتصال تحت کشش مکانیکی نیست. شکل ۱-۱۷ مراحل انجام اتصال را نشان می‌دهد. پس از روکش‌برداری سیم‌ها، سیم فرعی چند دور در اطراف سیم اصلی پیچیده (شکل ۱-۱۷-الف و ب) و انتهای سیم اصلی بر روی قسمت پیچیده شده خم می‌شود سپس دنباله‌ی سیم فرعی بر روی قسمت خم پیچیده می‌شود (شکل ۱-۱۷-ج و د). بعد از لحیم کاری محل اتصال محکم نواری‌پیچی و عایق‌بندی می‌شود.

- اتصال سه راهی (انشعاب میانی): گاهی اوقات لازم است که یک هادی را به وسط یک سیم متصل کنیم که چنین اتصالی را اتصال میانی گویند. شکل ۱-۱۸ مراحل اتصال یک انشعب میانی را نشان می‌دهد. برای این اتصال ابتدا حدود ۳ سانتی‌متر از عایق سیم را که باید انشعب به‌وسط آن بسته شود بر می‌دارند و در حدود ۶ سانتی‌متر عایق از سرسیم انشعب را نیز جدا می‌کنند، سپس شاخه‌ی انشعب را بر روی سیم اصلی قرار می‌دهند (شکل ۱-۱۸-الف)، به‌طوری که سر سیم لخت شده‌ی انشعب در قسمت بالا باشد (شکل ۱-۱۸-ب). آنگاه قسمت بالای شاخه‌ی انشعب را به دور سیم اصلی پیچانیده آن را پایین می‌آورند و از پشت انشعب بر روی شاخه‌ی اصلی می‌پیچانند (شکل ۱-۱۸-ج)، به‌طوری که حالت یک گره را پیدا کند. قسمت پیچیده شده باید محکم باشد و اضافی آن قطع شود (شکل ۱-۱۸-د). این اتصال در جایی به کار می‌رود که اتصال در معرض کشش یا لغزش باشد.

۶-۱-۱- اصول عایق کاری محل اتصال سیم ها:

پس از اتصال سیم ها با استفاده از روش های ذکر شده، لازم است عایق کاری محل اتصالات، با استفاده از نوار چسب عایق که معمولاً از مواد PVC یا مواد لاستیکی می باشد، انجام گیرد. پیچیدن نوار باید با نرمی و کشش تواأم باشد تا هیچ هوایی بین لایه ها باقی نماند.

شکل ۱-۱۹

عایق کاری را باید از یک طرف شروع کرد و تا انتهای پیچید (شکل ۱-۱۹-الف) و دوباره برگشت (شکل ۱-۱۹-ب) و این کار را آن قدر ادامه داد که قسمتی از عایق سیم را نیز بپوشاند (شکل ۱-۱۹-ج) و در وسط محل اتصال نوار پیچی به اتمام برسد. شکل ۱-۱۹ اصول عایق کاری محل اتصالات سیم ها را نشان می دهد.

نوارهایی که برای عایق بندی به کار می روند با ضخامت معینی در مقابل ولتاژ های مختلف متفاوت می توانند. در هر حال ضخامت نوار عایقی پیچیده شده باید از ضخامت روکش هادی کمتر باشد. به طوری که حداقل مقاومت عایقی محل نوار پیچی شده کمتر از مقاومت عایقی روکش سیم نباشد.

۲-۱- کار عملی (۱)

۱-۲-۱- هدف: اتصالات سیم ها

۲-۱-۲- وسایل و مواد مورد نیاز:

۱ عدد	- انبردست
۱ عدد	- سیم لخت کن اتوماتیک یا ساده
۱ عدد	- سیم چین
۱ عدد	- متر یا خط کش
۱ عدد	- نوار عایق
۴ قطعه	- سیم عایق دار مسی با مقطع ۱/۵ میلی متر مربع

هر یک به طول ۴۰ سانتی متر

در شکل ۱-۲۰ تعدادی از وسایل کار مورد نیاز برای انجام کار اتصالات سیم ها نشان داده شده است.

شکل ۱-۲۰- چند نمونه از وسایل مورد نیاز اتصالات سیم ها

شکل ۱-۲۱- از کار با سیم های معیوب خوداری کنید.

شکل ۱-۲۲- اثرات استفاده از ابزار نامناسب

۳-۲-۱- نکات ایمنی:

- قبل از انجام هر کاری، از سالم بودن عایق ابزارهای کار و عایق سیم ها مطمئن شوید. شکل ۱-۲۱ سیم با عایق معیوب را نشان می دهد.

- وسیله و ابزار مناسب کار را انتخاب کنید. شکل ۱-۲۲ اثرات استفاده از ابزار نامناسب را نشان می دهد.

- در هنگام انجام انواع اتصال ها توجه کنید که سرهای تیز سیم به سمت بیرون قرار نگیرد.

- هیچ وقت روی سیم های برق دار عملیات اتصال را انجام ندهید.

۴-۱- مرحله کار در اتصال طولی سیم ها:

- سیم را با سیم چین از وسط ببرید.

- با سیم لخت کن دو سر سیم را به اندازه ۵ تا ۶ سانتی متر لخت کنید.

- دو سر سیم های لخت شده را از وسط به طور ضربدری تحت زاویه ای بین ۳۰° تا ۴۰° درجه روی هم قرار دهید (شکل ۱-۲۲-الف).

- دو انتهای سیم را محکم در دو جهت مختلف به هم دیگر پیچید (در حدود ۴ تا ۵ دور) سپس سیم ها را مطابق شکل ۱-۲۲-ب تحت زاویه ۹۰ درجه خم کنید.

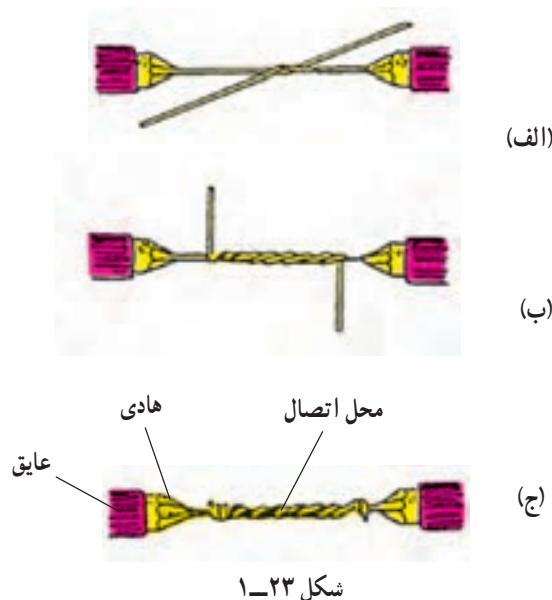
- دو سر سیم را با انبر دست به طور عمودی به دور سیم افقی و در جهت مخالف یکدیگر پیچید به طوری که حلقه ها محکم و بدون فاصله پهلوی هم قرار گیرند (شکل ۱-۲۲-ج).

- محل اتصال را با استفاده از نوار عایق، عایق کاری کنید.

۴-۲- مرحله کار در اتصال سربه سر:

- سیم را با سیم چین از وسط ببرید.

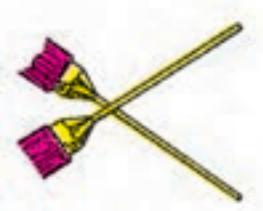
- یک طرف سیم ها را به اندازه ۲/۵ تا ۴ سانتی متر به وسیله سیم لخت کن لخت کنید (شکل ۱-۲۴).

شکل ۱-۲۳

شکل ۱-۲۴

شکل ۱-۲۵

– قسمت های لخت شده سیم را طوری روی هم قرار دهید که فاصله میان محل تلاقی آنها با روپوش سیم حدود ۵ میلی متر باشد (شکل ۱-۲۵).

زاویه بین دو سیم کمتر از 90° درجه در نظر گرفته شود.

– محل تلاقی دو سیم را با یک دست محکم نگهدارید؛ سپس به وسیله دست دیگر، در سیم های ضخیم با انبردست، سیم ها را ۶ تا ۸ دور به دور هم بیچانید به طوری که بین حلقه های تشکیل شده فاصله ای نباشد.

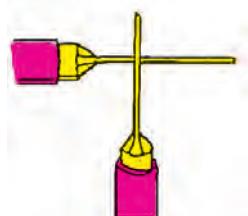
– زائد های دو سر اتصال را که حدود ۸ تا ۱۰ میلی متر است با انبردست به روی سیم های تابیده شده بخوابانید. اگر این سیم اضافی را که به هم نتابیده است روی اتصال خم نکنید، نوک تیز آن باعث سوراخ کردن نوار عایق شده و سبب اتصالی و آتش سوزی می شود. مورد استفاده ای این نوع اتصال، در تقسیم ها و نقاطی است که فشار زیاد به سیم وارد نمی شود (شکل ۱-۲۶).

۶-۱-۲- مرحله کار در اتصال سیم نازک به سیم

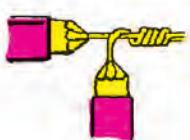
ضخیم:

– سیم $2/5 \text{ mm}^2$ را به اندازه ۳ سانتی متر و سیم 1 mm^2 را به اندازه ۵ سانتی متر لخت کرده و سپس آنها را به صورت عمود بر یکدیگر، به فاصله ای تقریبی ۵ میلی متر از عایق، روی هم قرار دهید (شکل ۱-۲۷).

– سیم 1 mm^2 را بر روی سیم $2/5 \text{ mm}^2$ پیچیده و محکم کنید.

شکل ۱-۲۷

شکل ۱-۲۸

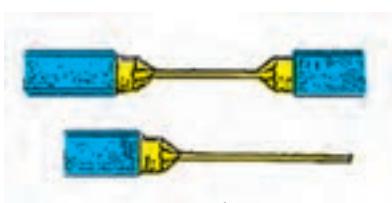
– در آخرین مرحله به وسیله ای انبردست انتهای سیم $2/5 \text{ mm}^2$ را بر روی اتصال برگردانید تا اتصال محکم شود (شکل ۱-۲۸).

– محل اتصال را با استفاده از نوار چسب عایق کاری نمایید. توجه شود تیز نوک های باعث سوراخ شدن نوار عایق نشود.

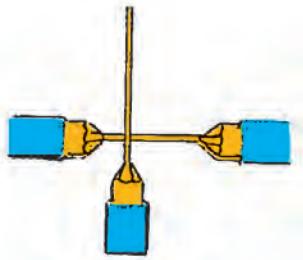
۶-۲-۱- مرحله کار در اتصال سه راهی:

۱- سیم 40 mm سانتی متری را از وسط بیرید.
۲- انتهای یکی از سیم ها را به اندازه ۴ تا ۵ سانتی متر لخت کنید.

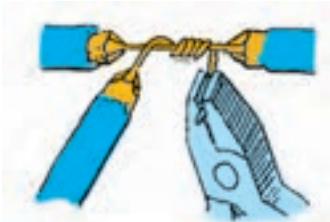
۳- وسط سیم دیگر را به اندازه ۳ سانتی متر با چاقو، مطابق شکل ۱-۲۹ لخت کنید.

شکل ۱-۲۹

شکل ۱-۳۰

شکل ۱-۳۱

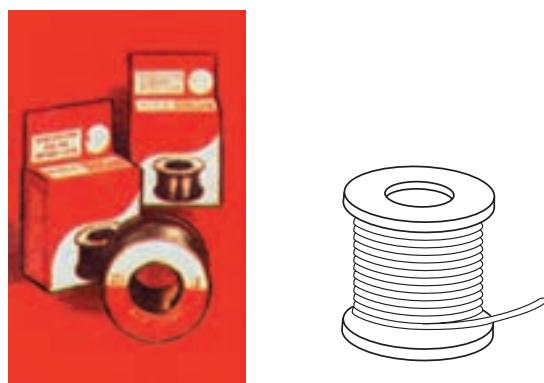
۴- دو سیم را مطابق شکل ۱-۳۰ روی هم قرار دهید.

۵- مانند شکل ۱-۳۱ سر آزاد سیم را دور سیم دور دیگر پیچید و به وسیله‌ی انبردست محکم کنید.

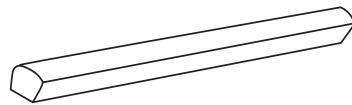
۶- پس از اتمام مراحل اتصال، عایق‌کاری را با دقت انجام دهید. از این اتصالی در نقاطی استفاده می‌شود که بخواهند یک سیم را به سیم دیگری که امتداد دارد اتصال دهند.

شکل ۱-۳۲- سیم‌های متصل لحیم شده به یکدیگر

الف - لحیم مفتولی

ب - لحیم شمشی

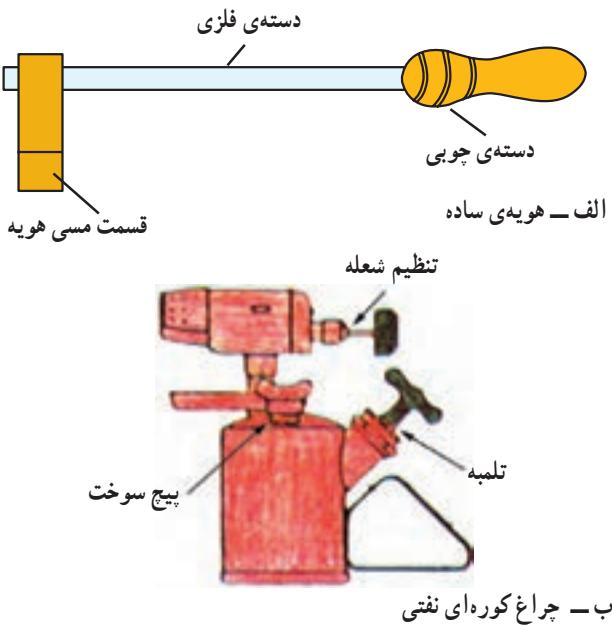
شکل ۱-۳۳- انواع لحیم

۱-۳- لحیم‌کاری نرم روی سیم‌های مسی
برای داشتن اتصالی دائمی معمولاً روی سیم‌های متصل به هم را لحیم‌کاری می‌کنند. در این قسمت به شرح وسائل و اصول لحیم‌کاری می‌پردازیم.

۱-۳-۱- لحیم‌کاری: منظور از لحیم‌کاری اتصال دو یا چند قطعه به یکدیگر به وسیله‌ی لحیم، که آلیاژی از قلع و سرب است، می‌باشد (شکل ۱-۳۲). معمولاً لحیم به دو صورت شمشی و مفتولی ساخته می‌شود اکثر لحیم‌های مفتولی به صورت استوانه‌ی توخالی است که داخل آن را با روغن لحیم پر می‌کنند. چون نقطه‌ی ذوب روغن لحیم پایین‌تر از لحیم است با گرم شدن محل لحیم‌کاری روغن لحیم ذوب می‌شود و سطح کار را تمیز کرده و سبب می‌شود تا ماده‌ی لحیم سطح کار را بهتر پوشاند و عمل لحیم‌کاری بهتر انجام گیرد.

شمش لحیم، همان آلیاژ سرب و قلع با درصدهای مختلف است که از آن در مسگری، حلبی‌سازی و یا مواردی که بخواهند سیم‌های برق با قطر زیاد را لحیم‌کاری نمایند استفاده می‌گردد.

شکل ۱-۳۳-۱- الف و ب دونوع لحیم مفتولی و لحیم شمشی را نشان می‌دهد. بهترین لحیم برای اتصال سیم‌های مسی به یکدیگر، آلیاژی از ۶۳ درصد قلع و ۳۷ درصد سرب است که نقطه‌ی ذوب آن 190°C است و لحیم $\frac{63}{37}$ نامیده می‌شود. هر چه درصد سرب بیش‌تر باشد درجه حرارت ذوب بالاتر و در نتیجه لحیم سخت‌تر خواهد بود.

شکل ۱-۳۴- هویه‌ی ساده و چراغ کوره‌ای

۱-۳-۲- وسایل لحیم کاری: برای لحیم کاری دو یا چند قطعه‌ی فلزی به یکدیگر باید آن‌ها را گرم کرده و سطح کار را برای لحیم کاری آماده کرد. پس ابتدا به شرح وسایل گرم کننده که هویه نامیده می‌شوند می‌پردازیم. هویه دو نوع است: ساده و برقی.

- هویه‌ی ساده: هویه‌ی ساده به وسیله‌ی حرارت چراغ کوره‌ای نفتی یا گازی با زغال گرم می‌شود و در صنایع مختلف از جمله ورق کاری و کاینتسازی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

در شکل ۱-۳۴-۱ هویه‌ی ساده و چراغ مربوط (چراغ کوره‌ای) نشان داده شده است.

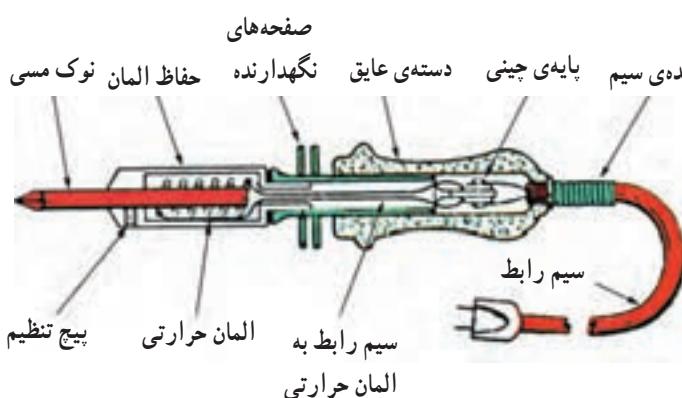

شکل ۱-۳۵- هویه‌های برقی

- هویه‌ی برقی: هویه‌ی برقی دو نوع است هویه‌ی قلمی یا مقاومتی و هویه‌ی هفت تیری یا القابی. در ساختمان هویه‌های قلمی معمولاً از سیم حرارتی مانند کُرم نیکل استفاده می‌شود. در این هویه سیم گرم کن را روی عایقی از جنس آجرنسوز که وسط آن خالی است می‌پیچند و یک میله‌ی مسی که همان نوک هویه است در داخل محفظه‌ی خالی قرار می‌گیرد.

در اثر عبور جریان الکتریکی از سیم گرم کن، حرارت ایجاد می‌شود که به میله‌ی مسی منتقل می‌گردد. توسط این حرارت می‌توان محل اتصال دو قطعه‌ی فلزی را گرم کرده و لحیم کاری نمود. این نوع هویه‌ها در اشکال مختلف و با توان‌های متفاوت از ۱۰ تا ۵۰۰ وات ساخته می‌شوند. شکل ۱-۳۵-۱ دو نمونه هویه برقی ساده را نشان می‌دهد.

در شکل ۱-۳۶-۱ قسمت‌های اصلی یک هویه‌ی برقی قلمی که عبارت‌اند از: نوک هویه، المان گرم کننده، حفاظ، دسته‌ی عایق و سیم رابط، نشان داده شده است.

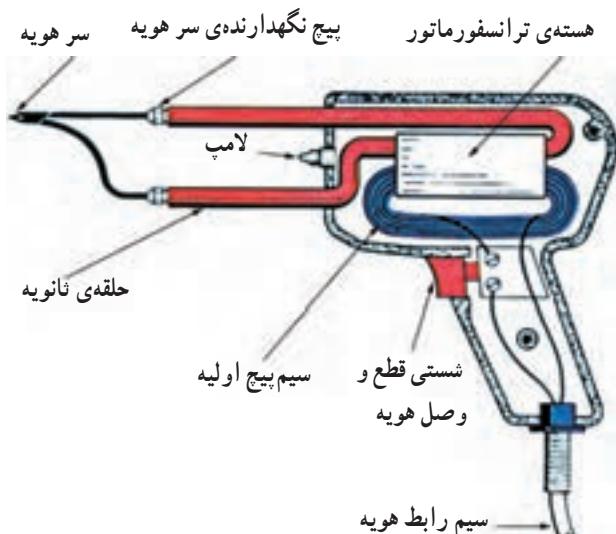
شکل ۱-۳۶- قسمت‌های اصلی هویه‌ی قلمی

کارِ هویه‌ی هفت‌تیری براساس اصول کار ترانسفورماتور می‌باشد، یعنی همچون ترانسفورماتور دارای دو سیم پیچ به نام‌های اوّلیه و ثانویه است. سیم‌پیچ‌های اوّلیه و ثانویه بر روی هسته‌ای آهنی به شکل U یا E پیچیده شده‌اند.

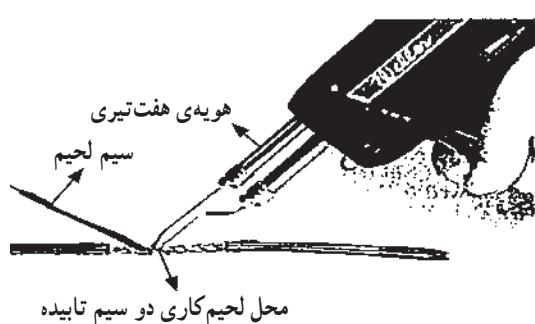
هویه‌ی هفت‌تیری در اوّلیه دارای تعدادی دور سیم‌پیچ، و در ثانویه دارای یک حلقه‌ی مسی اتصال کوتاه بوده و از نوع ترانسفورماتور کاهنده می‌باشد. با توجه به عبور جریان زیاد از ثانویه باید قطر سیم‌پیچ ثانویه بیشتر باشد تا بتواند جریان عبوری را به راحتی تحمل نماید.

شکل ۱-۳۷ ساختمان داخلی یک هویه‌ی هفت‌تیری را نشان می‌دهد.

مطابق شکل ۱-۳۷ یک هویه‌ی هوت از یک میله‌ی فلزی ساخته شده که دو انتهای آن بهوسیله‌ی یک حلقه سیم مفتوی مسی (نوك هویه) به هم اتصال کوتاه شده است.

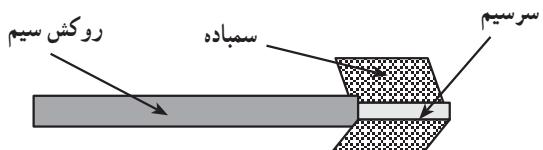

شکل ۱-۳۷ - هویه‌ی هفت‌تیری و اجزای آن

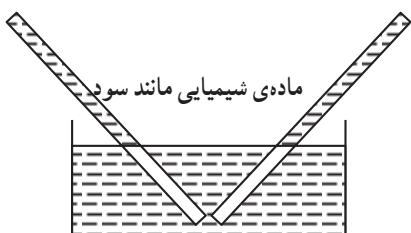

شکل ۱-۳۸

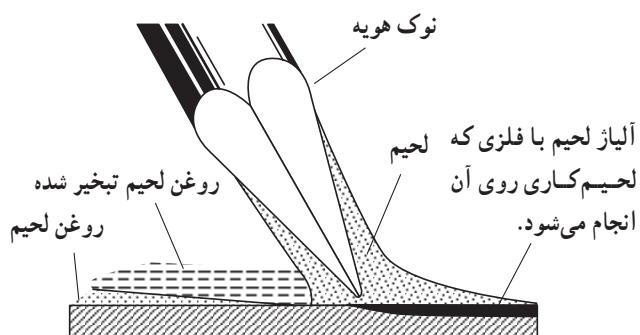
با فشار دادن شستی هویه، جریان الکتریکی که در سیم‌پیچ اوّلیه جاری می‌شود، در ثانویه جریان زیادی را برقرار می‌کند. این جریان باعث گرم شدن نوك هویه می‌گردد. فرق هویه‌ی هفت‌تیری با هویه‌ی قلمی در این است که هویه‌ی هفت‌تیری در مدت زمان کوتاه‌تری گرم می‌شود. شکل ۱-۳۸ طرز لحیم کاری را با استفاده از هویه‌ی هفت‌تیری نشان می‌دهد. هویه‌ی هفت‌تیری را باید به‌طور پیوسته روشن نگهداشت زیرا جریان زیاد ثانویه باعث سوختن آن خواهد شد.

الف - تمیز کردن سطح کار به وسیلهٔ سمباده

ب - تمیز کردن سطح کار به وسیلهٔ مواد پاک‌کننده

ج - عملکرد روغن لحیم

شکل ۱-۳۹ - آماده کردن سطح کار برای لحیم کاری

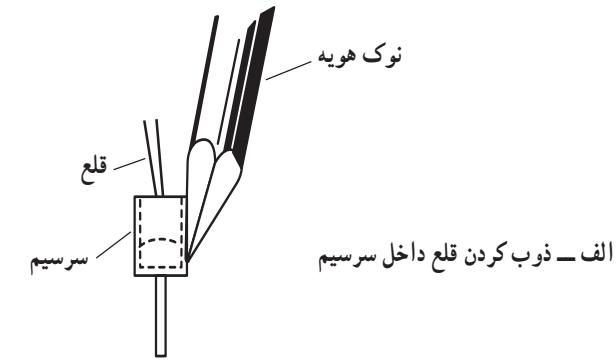
شکل ۱-۴۰ - تمیز کردن هویه

۱-۳-۳ - آماده کردن سطح جهت لحیم کاری: برای انجام عمل لحیم کاری از مواد کمکی پاک‌کننده استفاده می‌شود که مهم‌ترین آن‌ها اسیدهای پاک‌کننده، نُشادر و روغن لحیم کاری است. تمام قطعات الکتریکی که می‌خواهیم آن‌ها را به یکدیگر متصل نماییم ممکن است در اثر عوامل جوئی اکسید شوند و یا سطوح خارجی آن‌ها کثیف باشد که موجب می‌شود انجام لحیم مشکل شود. برای رفع این مشکل از سمباده یا مواد پاک‌کننده مثل روغن لحیم استفاده می‌گردد. این مواد علاوه بر این که ترکیبات مزاحم سطوح قطعات را پاک می‌کنند. مانع از اکسید شدن محل اتصال در حین عمل لحیم کاری نیز می‌شوند. شکل ۱-۳۹ وسایل پاک‌کننده و عملکرد روغن لحیم را در پاک کردن اکسیدها از سطح کار شناس می‌دهد.

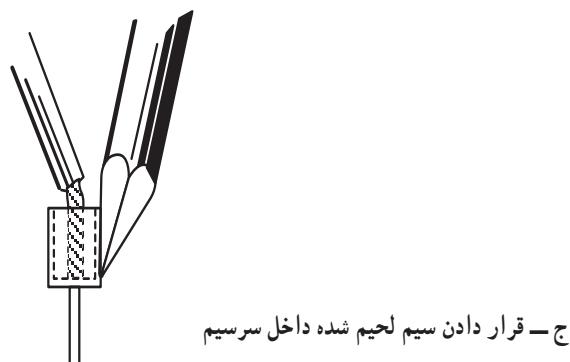
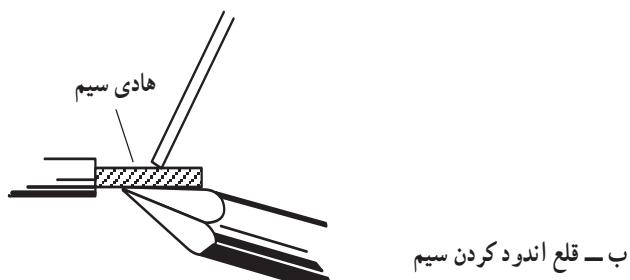
- برای انجام لحیم کاری نکات زیر را رعایت کنید.
- ابتدا نوک هویه را که در اثر کار کردن کثیف شده است با بُرس سیمی، سوہان نرم و یا سمبادهٔ نرم تمیز کنید (شکل ۱-۴۰).

- هویه را به برق وصل کنید تا گرم شود.
- بعد از این که نوک هویه به درجه حرارت ذوب لحیم رسید، مقداری لحیم روی آن قرار دهید تا نوک هویه آغشته به یک لایهٔ نازک لحیم شود. این عمل از اکسید شدن نوک هویه جلوگیری می‌کند.

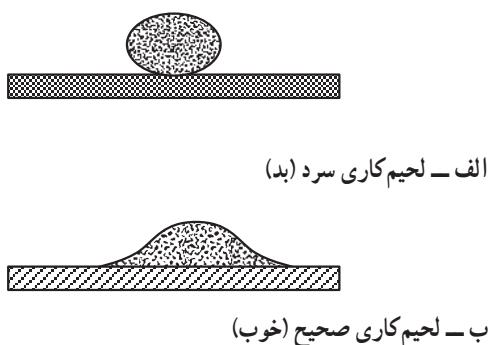
- نفاطی را که می‌خواهید لحیم کاری کنید با سمبادهٔ نرم یا بُرس سیمی زیر تمیز کنید.

– سیم‌ها و قطعات الکتریکی را که می‌خواهید به یکدیگر متصل کنید به طور جداگانه حرارت دهید. سپس سیم لحیم را روی محل گرم شده قرار دهید تا ذوب شده و محل اتصال قلع انود شود. دو قطعه را به هم متصل نموده و محل اتصال را حرارت دهید تا قطعات به یکدیگر لحیم شوند. شکل ۱-۴۱ مراحل لحیم کاری یک سیم افشاران به سرسیم را نشان می‌دهد.

شكل ۱-۴۱

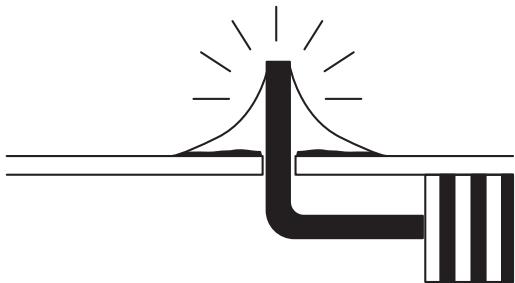

شكل ۱-۴۲

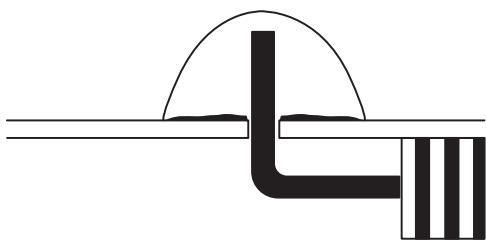
– هویه را به طور بی در پی از سطح کار جدا نکنید، زیرا با این عمل علاوه بر صرف وقت زیاد، لحیم کاری مناسبی نیز انجام نمی‌شود؛ یعنی در این حالت لحیم در محل اتصال به طور کامل پخش نمی‌شود و یک اتصال سرد به وجود می‌آید (شکل ۱-۴۲). عوامل دیگری نیز در لحیم سرد مؤثر هستند از جمله حرکت دادن اتصال قبل از سرد شدن و کیف بودن محل اتصال؛ هم‌چنین بیش از حد گرم شدن محل اتصال دو سطح فلز که اکسید تولید می‌کند و سبب تولید یک لایه اکسید بین دو فلز می‌شود.

اگر هویه به طور مناسب به محل اتصال تماس داده نشود نیز لحیم سرد ایجاد می‌شود. به هر حال مهم‌ترین عامل ایجاد لحیم سرد کافی نبودن گرما در محل اتصال هنگام لحیم کاری است. اعمال حرارت زیاد به بعضی از قطعات الکتریکی باعث معیوب شدن آن‌ها می‌گردد. پس ضرورت دارد متناسب با نوع کار هویه‌ای با توان مناسب انتخاب شود.

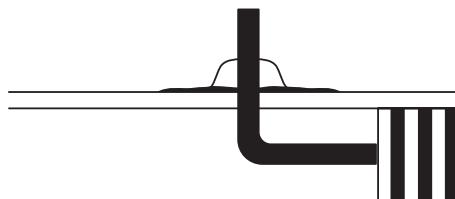
شکل ۱-۴۳ ۱- عوامل مختلفی را که در لحیم کاری نامطلوب مؤثّرند نشان می‌دهد.

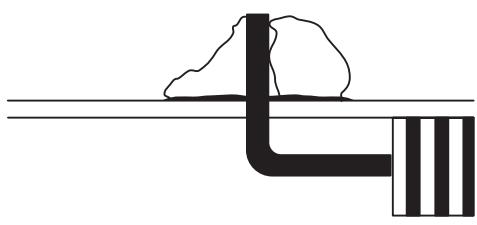
الف - نمونه‌ی یک لحیم کاری صحیح

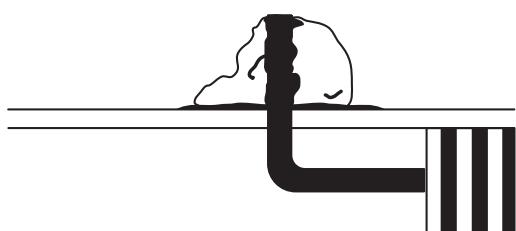
ب - یک لحیم کاری نادرست به دلیل استفاده بیش از حد از لحیم

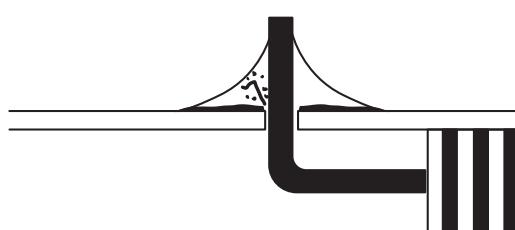
ج - یک لحیم کاری نادرست به دلیل استفاده از لحیم کم‌تر از حد مطلوب

د - نمونه‌ی یک لحیم سرد

ه - نتیجه‌ی استفاده‌ی بیش از حد از روغن لحیم

و - لحیم ترک خورده که در اثر حرکت قطعه کار در هنگام لحیم کاری ایجاد شده است.

شکل ۱-۴۳ ۱- نمونه‌های لحیم کاری صحیح و غلط

۴-۱- کار عملی (۲)

۱-۴-۱- هدف: اتصال سیم‌های مسی به وسیله‌ی

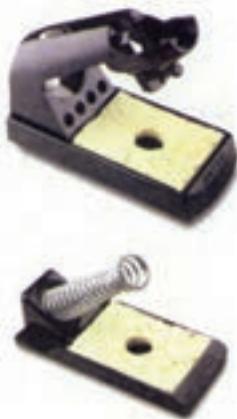
لحیم کاری

۲-۱- وسایل و مواد مورد نیاز: هویه، انبردست،

سیم‌چین، دم باریک، سیم لخت کن، سیم لحیم، پایه‌ی هویه، سیم مفتولی و خطکش، در شکل ۱-۴۴- الف چند نمونه از ابزار کار مورد نیاز نشان داده شده است.

الف - چند نمونه ابزار کار مورد نیاز

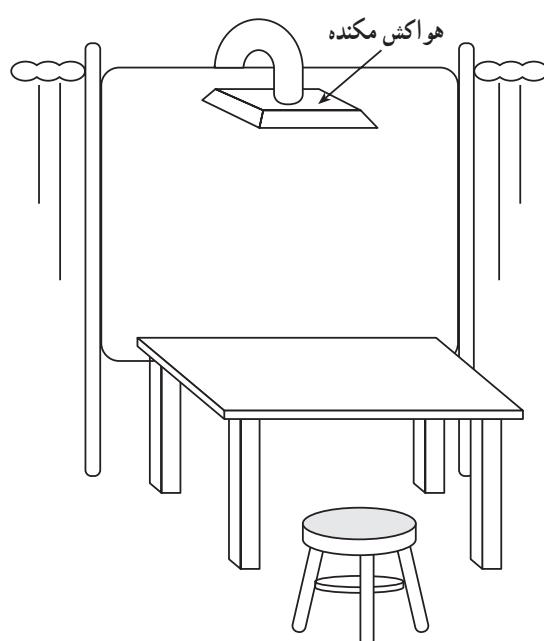

ب - محل قرار گرفتن هویه روی میزکار

شکل ۱-۴۴

۳-۱- نکات ایمنی در لحیم کاری: برای جلوگیری

از آتش‌سوزی، هویه‌ی گرم را روی پایه‌ی مخصوص قرار دهید
(شکل ۱-۴۴- ب).

- از سیستم تهویه‌ی مناسب برای محل کار استفاده کنید
تا دستگاه تنفسی شخص لحیم کار در اثر بخار مواد تحریک نشود
(شکل ۱-۴۵).

شکل ۱-۴۵ - میزکار با تهویه

شکل ۱-۴۶—وسایل اطفاء حریق در اندازه‌های مختلف

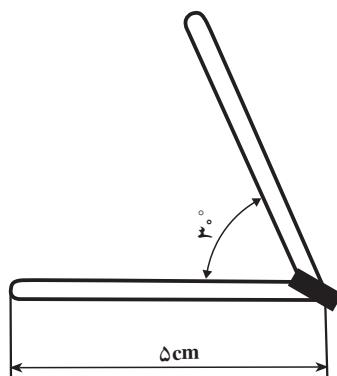
— وسایل اطفاء حریق را در دسترس قرار دهید و نکات لازم را در ارتباط با پیش‌گیری و مبارزه با آتش‌سوزی رعایت کنید (شکل ۱-۴۶). دقت نمایید موها و لباس کار شما در تماس با آتش نباشد و از به کار بردن لباس کاری که با الیاف مصنوعی ساخته شده‌اند خودداری کنید.

شکل ۱-۴۷

۱-۴-۱—مراحل کار ساخت زاویه‌ی 30° درجه:

- چند قطعه سیم مفتولی با سطح مقطع $1/5$ میلی‌مترمربع رویش‌دار انتخاب کنید.
- دو سر سیم‌ها را با استفاده از سیم لخت کن به اندازه‌ی یک سانتی‌متر لخت کنید.
- دو سر سیم‌ها را سمباده‌ی نرم بکشید و آن‌ها را به طور جداگانه قلع اندود کنید.
- نوک هویه را برای لحیم‌کاری تمیز و قلع اندود و مقدار کمی لحیم روی آن ذوب کنید.
- هر دو سیم را با زاویه‌ی 30° درجه نسبت به هم در دست بگیرید و نوک هویه را در زیر تقاطع آن‌ها قرار دهید. در این حالت باید سیم‌ها به هم متصل شوند (شکل‌های ۱-۴۷ و ۱-۴۸).

شکل ۱-۴۸